

31992L0118

15.3.1993

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 62/49

DYREKTYWA RADY 92/118/EWG

z dnia 17 grudnia 1992 r.

ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

produkty pochodzenia zwierzęcego umieszczone są w wykazie produktów w załączniku II do Traktatu; wprowadzenie do obrotu takich produktów stanowi istotne źródło dochodów dla części ludności rolnej;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju tego sektora i zwiększenia wydajności przepisy zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego odnoszące się do danych produktów powinny być ustanowione na poziomie wspólnotowym;

Wspólnota musi przyjąć środki, zmierzające stopniowo w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. do ustanowienia wewnętrznego rynku stanowiącego obszar bez granic wewnętrznych;

w świetle wyżej wspomnianych celów Rada ustanowiła zasady zdrowia zwierząt mające zastosowanie do świeżego mięsa, mięsa drobiowego, przetworów mięsnych, dziczyzny, mięsa króliczego i przetworów mlecznych;

z wyjątkiem sytuacji, w których postanowiono inaczej, handel produktami pochodzenia zwierzęcego musi być zliberalizowany, bez uszczerbku dla uciekania się do możliwych środków ochronnych;

uwzględniając znaczne ryzyko rozprzestrzenienia się chorób, na jakie narażone są zwierzęta, dla niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego powinny zostać wyszczególnione konkretne wymogi, jakie muszą być spełnione, kiedy produkty te są wprowadzane do obrotu w celach handlowych, zwłaszcza kiedy są one przeznaczone dla regionów posiadających dobry stan zdrowia;

kiedy została przyjęta dyrektywa 92/65/EWG, Komisja zgodziła się oddzielić aspekty zdrowia zwierząt stosowane do zwierząt od aspektów zdrowia stosowanych do produktów;

w celu umożliwienia zniesienia kontroli na granicach między Państwami Członkowskimi z dniem 1 stycznia 1993 r., należy ustalić, że zasady regulujące kwestie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego mają zastosowanie do wszelkich produktów poddanych takiej kontroli w zakresie handlu i przywozu, które nie zostały jeszcze zharmonizowane na poziomie wspólnotowym;

dla osiągnięcia tego celu należy niektóre obowiązujące zasady dostosować do przyjęcia wcześniej wspomnianych środków;

należy wprowadzić system zatwierdzania dla państw trzecich i przedsiębiorstw, które spełniają warunki przewidziane w niniejszej dyrektywie, łącznie ze wspólnotową procedurą kontrolną dla zapewnienia, że warunki takiego zatwierdzenia są spełniane;

dokument towarzyszący produktom jest najlepszym sposobem zagwarantowania właściwemu organowi miejsca przeznaczenia, że dana przesyłka jest zgodna z przepisami niniejszej dyrektywy; świadectwo zdrowia publicznego lub świadectwo zdrowia zwierząt powinny być przechowywane do celów sprawdzenia miejsca przeznaczenia niektórych przywożonych produktów;

powinny mieć zastosowanie zasady, przepisy i środki ochronne ustanowione na mocy dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽⁴⁾;

w kontekście handlu wewnątrzspółnotowego powinny mieć również zastosowanie przepisy ustanowione na mocy dyrektywy 89/662/EWG;

Komisji powinno zostać powierzone zadanie polegające na przyjmowaniu niektórych środków w celu wykonania niniejszej dyrektywy; w tym celu powinny zostać ustanowione procedury ustalające ścisłą i skuteczną współpracę między Komisją a Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

w świetle szczególnych trudności w zakresie dostaw wynikających z położenia geograficznego powinny być dopuszczone specjalne odstępstwa w stosunku do Republiki Greckiej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 30.12.1989, str. 29 oraz Dz.U. C 84 z 2.4.1990, str. 102.

⁽²⁾ Dz.U. C 113 z 7.5.1990, str. 205 oraz Dz.U. C 149 z 18.6.1990, str. 259.

⁽³⁾ Dz.U. C 124 z 21.5.1990, str. 15 oraz Dz.U. C 182 z 23.7.1990, str. 250.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1.

przyjęcie szczególnych zasad dla produktów objętych niniejszą dyrektywą pozostaje bez uszczerbku dla przyjęcia przepisów dotyczących higieny i bezpieczeństwa żywności, w sprawie których Komisja przedstawiła propozycję dyrektywy ramowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego regulujące handel oraz przywóz do Wspólnoty produktów pochodzenia zwierzęcego (włącznie z próbkami handlowymi pobranymi z takich produktów) niepodlegających wspomnianym wymogom ustanowionym w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG⁽¹⁾ i w odniesieniu do czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG.

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla przyjęcia bardziej szczegółowych zasad w sprawie zdrowia zwierząt w ramach wspomnianych wcześniej przepisów szczegółowych ani bez uszczerbku dla utrzymania ograniczeń w handlu oraz przywozie produktów objętych przepisami szczegółowymi określonymi w akapicie pierwszym, opartymi na przepisach zdrowia publicznego.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „handel” oznacza handel, jak określono w art. 2 ust. 2 dyrektywy 89/662/EWG;
- b) „próbka handlowa” oznacza próbkę nieposiadającą wartości komercyjnej, pobraną w imieniu właściciela bądź osoby odpowiedzialnej za przedsiębiorstwo, która jest reprezentatywna dla danego produktu pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo bądź stanowi próbkę produktu pochodzenia zwierzęcego, którego produkcja jest zamierzona oraz która, do celów następnego badania, musi być zaopatrzona w referencje odnoszące się do rodzaju produktu, jego składu oraz gatunków zwierząt, z których została uzyskana;
- c) „poważna choroba przenaszalna” oznacza wszystkie choroby objęte dyrektywą 82/894/EWG⁽²⁾;
- d) „czynniki chorobotwórcze” oznaczają wszelkie zbiory bądź kultury organizmów oraz wszelkie pochodne, obecne bądź samodzielnie lub w formie wypracowanych połączeń takich zbiorów lub kultur organizmów zdolnych do powodowania chorób u wszelkich istot żywych (innych niż człowiek), oraz wszelkie zmodyfikowane pochodne takich organizmów, które mogą przenosić lub przekazywać zwierzęcy czynnik

chorobotwórczy bądź tkankę, hodowlę komórkową, wydzielinę lub wydaliny, poprzez które bądź za pomocą środków których zwierzęcy czynnik chorobotwórczy może być przenoszony bądź przekazywany; niniejsza definicja nie obejmuje immunologicznych, medycznych produktów weterynaryjnych zatwierdzonych zgodnie z przepisami dyrektywy 90/677/EWG⁽³⁾;

- e) „przetworzone białko zwierzęce przeznaczone do spożycia przez zwierzęta” oznacza białko zwierzęce, które zostało poddane takim zabiegom, aby było ono odpowiednie do bezpośredniego zastosowania w charakterze paszy bądź składnika paszy zwierzęcej. Zawiera ono mączkę rybną, mączkę mięsną, mączkę kostną, mączkę z kopyt, mączkę rogową, mączkę z krwi, suche skwarki oraz inne podobne produkty, włącznie z mieszankami zawierającymi takie produkty;
- f) „przetworzone białko zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi” oznacza skwarki, mączkę mięsną oraz mączkę ze skór wieprzowych, określone w art. 2 lit. b) dyrektywy 77/99/EWG⁽⁴⁾;
- g) „produkty pszczelarskie” oznaczają miód, wosk pszczele, mleczko pszczele, kit pszczele bądź pyłek kwiatowy, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi bądź do wykorzystania w przemyśle.

2. Ponadto stosuje się *mutatis mutandis* definicje znajdujące się w art. 2 dyrektyw 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, że:

- handel oraz przywóz produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w art. 1, wraz z żelatynami nieprzeznaczonymi do spożycia przez ludzi nie są zakazane ani ograniczane z powodów dotyczących zdrowia zwierząt bądź zdrowia publicznego innych niż powody wynikające ze stosowania przepisów niniejszej dyrektywy bądź z prawodawstwa Wspólnoty, w szczególności z wszelkich podjętych środków ochronnych,
- wszelkie nowe produkty pochodzenia zwierzęcego, których wprowadzenie do obrotu w Państwie Członkowskim jest dozwolone po terminie przewidzianym w art. 20, nie mogą być przedmiotem handlu lub przywozu do czasu podjęcia decyzji zgodnie z art. 15 akapit pierwszy po przeprowadzeniu oceny oraz, jeśli właściwe, po przedstawieniu opinii przez Naukowy Komitet Weterynaryjny powołany na mocy decyzji 81/651/EWG⁽⁵⁾ w sprawie rzeczywistego ryzyka rozprzestrzenienia się poważnych chorób przenaszalnych, które mogą wynikać z przemieszczania produktu, nie tylko tych gatunków, z których taki produkt pochodzi, ale również takich gatunków, które mogą przenosić taką chorobę, mogą być ogniskiem takiej choroby lub stanowić ryzyko dla zdrowia publicznego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 58. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 90/134/EWG (Dz.U. L 76 z 22.3.1990, str. 23).

⁽³⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 92/5/EWG (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str. 1) oraz ostatnio zmieniona dyrektywą 92/45/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 233 z 19.8.1981, str. 32.

— inne produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 2 lit. b) dyrektywy 77/99/EWG nie mogą stanowić przedmiotu handlu lub przywozu z państw trzecich, o ile nie spełniają one wymogów tej dyrektywy oraz odpowiednich wymogów niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ II

Przepisy mające zastosowanie w handlu

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że do celów stosowania art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/662/EWG oraz art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/425/EWG produkty pochodzenia zwierzęcego, określone w załącznikach I i II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie niniejszej dyrektywy mogą, bez uszczerbku dla zastosowania przepisów szczególnych, które mają zostać przyjęte w drodze wykonania art. 10 ust. 3) oraz art. 11, stanowić przedmiot handlu jedynie wówczas, gdy spełniają one następujące wymogi:

1) muszą one spełniać wymogi art. 5 oraz szczególne wymogi ustanowione w załączniku I w zakresie aspektów zdrowia zwierząt oraz w załączniku II w zakresie aspektów zdrowia publicznego;

a) muszą one pochodzić z takich przedsiębiorstw, które:

- w świetle szczególnych wymagań ustanowionych w załącznikach I i II dotyczących produktów wytwarzanych przez takie zakłady podejmują się:
- spełniać szczególne wymogi dotyczące produkcji wymienione w niniejszej dyrektywie,
- ustanowić oraz realizować metody monitoringu oraz kontroli punktów krytycznych na podstawie stosowanych procesów,
- w zależności od produktów pobierać próbki w celu przeprowadzenia analizy w laboratorium uznanym przez właściwy organ, w celu sprawdzenia zgodności z normami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy,
- prowadzić rejestr, w formie pisemnej bądź w innej, uzyskanych informacji w zakresie omówionym w poprzednich akapitach w celu możliwości przedstawienia ich właściwemu organowi. Wyniki różnorodnych kontroli oraz w szczególności badań powinny być przechowywane przez okres co najmniej dwóch lat,
- zagwarantować administrowanie znakowania i etykietowania,
- w razie gdyby wyniki badań laboratoryjnych bądź jakakolwiek inna dostępna dla kierownictwa przedsiębiorstwa informacja wskazywała na pojawienie się groźnej choroby zwierzęcej bądź niebezpieczeństwa zagrażającego zdrowiu publicznemu, poinformować o takich wypadkach właściwy organ,

b) przysłać do celów związanych z handlem jedynie takie produkty, którym towarzyszy dokument handlowy wskazujący na charakter produktu, nazwę oraz, w przypadkach, w których jest to stosowne, weterynaryjny numer identyfikacyjny przedsiębiorstwa produkcyjnego;

c) są pod nadzorem właściwego organu zapewniającego, że podmiot gospodarczy bądź dyrektor przedsiębiorstwa stosuje się do wymogów ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy;

2) zostały one zarejestrowane przez właściwy organ na podstawie zapewnień pochodzących od przedsiębiorstwa gwarantującego zgodność z wymogami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie wszelkich koniecznych środków gwarantujących, że produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione w załącznikach I oraz II nie są wysyłane w celach związanych z handlem z żadnego gospodarstwa rolnego, znajdującego się w strefie objętej ograniczeniami z powodu wystąpienia choroby, na którą podatne są te gatunki, z których taki produkt jest uzyskiwany, oraz z żadnego takiego przedsiębiorstwa bądź strefy, z których przemieszczanie bądź handel stanowiłyby ryzyko dla stanu zdrowia zwierząt Państw Członkowskich, z wyjątkiem przypadków, w których produkty poddane są obróbce cieplnej w sposób zgodny z ustawodawstwem Wspólnoty.

Szczególne zapewnienia zezwalające na przemieszczanie niektórych produktów, na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, w ramach środków ochronnych.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie zapewniają, że handel czynnikami chorobotwórczymi będzie stanowił przedmiot ścisłych przepisów, które mają zostać określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

Artykuł 7

1. Przepisy dotyczące kontroli, ustanowione na mocy dyrektywy 89/662/EWG oraz w związku z czynnikami chorobotwórczymi na mocy dyrektywy 90/425/EWG będą obowiązywały, w szczególności w odniesieniu do organizacji oraz dalszego przeprowadzania kontroli, ze względu na produkty objęte niniejszą dyrektywą.

2. Artykuł 10 dyrektywy 90/425/EWG stosuje się do produktów objętych niniejszą dyrektywą.

3. Do celów związanych z handlem przepisy art. 12 dyrektywy 90/425/EWG zostają rozszerzone na przedsiębiorstwa dostarczające produkty pochodzenia zwierzęcego objęte niniejszą dyrektywą.

4. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych niniejszej dyrektywy właściwy organ przeprowadza wszelkie kontrole, jakie uważa za właściwe, gdy istnieje podejrzenie niespełniania przepisów niniejszej dyrektywy.

5. Państwa Członkowskie podejmują właściwe środki administracyjne lub karne w celu karania wszelkiego naruszenia niniejszej dyrektywy, w szczególności w takich przypadkach, w których ujawnione zostało, że wydane świadectwa bądź dokumenty nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi produktów wymienionych w załącznikach I oraz II lub że produkty, których to dotyczy, nie spełniają wymogów mocy niniejszej dyrektywy lub nie zostały poddane kontroli przewidzianej w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 8

W załączniku A rozdział 1 (1) do dyrektywy 92/46/EWG⁽¹⁾ dodaje się akapit w brzmieniu:

„Mleko oraz przetwory mleczne nie mogą pochodzić ze strefy nadzorowanej określonej zgodnie z przepisami dyrektywy 85/511/EWG, o ile mleko nie zostało poddane pasteryzacji (71,7 °C przez 15 sekund) pod nadzorem właściwego organu”.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie do przywozu do Wspólnoty

Artykuł 9

Wymogi dotyczące przywozu produktów objętych niniejszą dyrektywą muszą zawierać przynajmniej gwarancje przewidziane w rozdziale II, włącznie z tymi, które ustanowione są w ramach wykonania art. 6, oraz tymi ustanowionymi w art. 3 tiret drugie i trzecie.

Artykuł 10

1. W celu jednolitego stosowania art. 9 stosuje się następujące przepisy.

2. Produkty określone w załącznikach I i II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie mogą być przywożone do Wspólnoty jedynie wówczas, gdy spełniają one następujące wymogi:

- chyba że ustalono inaczej w załącznikach I i II, muszą one pochodzić z państwa trzeciego bądź części państwa trzeciego, których wykaz został sporządzony oraz uaktualniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18;
- z wyjątkiem produktów określonych w rozdziale 5 (B) załącznika I muszą one pochodzić z przedsiębiorstw, dla których właściwy organ państwa trzeciego dostarczył Komisji gwarancje, iż spełniają one wymogi ust. 3 lit. a);
- w przypadkach określonych szczegółowo w załącznikach I i II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia zwierząt lub świadectwo zdrowia publicznego odpowiadające wzorom, które mają być sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18,

zaświadczające, że produkty spełniają warunki dodatkowe lub zawierają równoważne gwarancje określone w ust. 3 lit. a) oraz pochodzą z przedsiębiorstw dających takie gwarancje, podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii lub, jeśli właściwe, przez inny uznany organ właściwy zgodnie z tą samą procedurą.

3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18:

a) powinny zostać ustanowione szczególne wymogi – w szczególności dotyczące ochrony Wspólnoty przed niektórymi chorobami egzotycznymi lub chorobami przenaszalnymi wśród ludzi – bądź gwarancje równoważne takim warunkom.

Szczególne wymogi oraz gwarancje równoważne ustanowione dla państw trzecich nie mogą mieć charakteru bardziej korzystnego niż te, które ustanowione są w załącznikach I i II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie;

b) sporządza się wspólnotowy wykaz przedsiębiorstw z państw trzecich, które spełniają wymogi ust. 2 lit. b);

c) ustanawia się sposób postępowania lub środki, które mają zostać podjęte w celu uniknięcia ponownego zakażenia tusz zwierzęcych, jaj oraz produktów jajecznych.

4. Decyzje przewidziane w ust. 2 i 3 muszą zostać podjęte na podstawie oceny oraz, jeśli właściwe, na podstawie opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego w sprawie rzeczywistego ryzyka rozprzestrzenienia się groźnych chorób przenaszalnych, które mogą wynikać z przemieszczania produktu, nie tylko tych gatunków, z których taki produkt pochodzi, ale również takich gatunków, które mogą przenosić taką chorobę, mogą być ogniskiem takiej choroby lub stanowić ryzyko dla zdrowia publicznego.

5. Eksperti z Komisji oraz Państw Członkowskich przeprowadzają na miejscu inspekcje w celu zweryfikowania, czy gwarancje udzielone przez państwo trzecie w odniesieniu do warunków produkcji i wprowadzania do obrotu można uznać za równoważne w stosunku do tych stosowanych we Wspólnocie.

Eksperti z Państw Członkowskich odpowiedzialni za te inspekcje powoływani są przez Komisję, stanowiącą na wniosek Państw Członkowskich.

Inspekcje te zostają przeprowadzone w imieniu Wspólnoty, która ponosi koszty wszelkich wydatków z nimi związanych.

W oczekiwaniu na zorganizowanie inspekcji określonych w akapicie pierwszym nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie do inspekcji w państwach trzecich, z zastrzeżeniem powiadomienia poprzez Stały Komitet Weterynaryjny o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania gwarancji oferowanych zgodnie z ust. 3, na jakie natrafiono podczas takich inspekcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1.

6. W oczekiwaniu na sporządzenie wykazów przewidzianych w ust. 2 lit. a) oraz ust. 3 lit. b) Państwa Członkowskie są upoważnione do utrzymywania kontroli przewidzianych w art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG oraz świadectwa krajowego wymaganego przez produkty przywożone zgodnie z istniejącymi przepisami krajowymi.

Artykuł 11

Procedura przewidziana w art. 18 stosowana jest do ustalenia szczegółowych warunków zdrowia zwierząt w celu przywozu do Wspólnoty oraz ustalenia charakteru i zawartości dokumentów towarzyszących produktom, określonych w załączniku I, przeznaczonych dla laboratoriów eksperymentalnych.

Artykuł 12

1. Zasady i przepisy ustanowione w dyrektywie 90/675/EWG oraz dyrektywie 91/496/EWG⁽¹⁾ stosuje się, szczególnie w odniesieniu do organizacji i przebiegu inspekcji, które mają być przeprowadzone przez Państwa Członkowskie, oraz do środków ochronnych, które należy wprowadzić.

Jednakże z uwagi na niektóre rodzaje produktów pochodzenia zwierzęcego mogą zostać przyjęte odstępstwa zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 od kontroli bezpośredniej przewidzianej w art. 8 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG.

2. W art. 4 ust. 1 dyrektywy 90/675/EWG dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże gdy produkty pochodzenia zwierzęcego przybywają w kontenerach lub są pakowane lub paczkowane w próżni, kontrola identyfikacyjna może być ograniczona do zapewnienia, że pieczęcie umieszczone przez urzędowego lekarza weterynarii lub właściwy organ na kontenerze lub paczce były nienaruszone oraz że odpowiednie oznaczenie było dołączone do dokumentu towarzyszącego lub świadectwa.”

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie mogą poprzez wydawanie właściwych licencji zezwolić na przywóz z państw trzecich produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w załącznikach I i II w formie próbek handlowych.

2. Licencja wspomniana w ust. 1 musi towarzyszyć przesyłce oraz zawierać pełne szczegóły dotyczące specyficznych warunków, zgodnie z którymi taka przesyłka może być przywożona, włącznie z wszelkimi odstępstwami od kontroli przewidzianych przez dyrektywę 90/675/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56.

3. Jeżeli przesyłka wjeżdża na obszar jednego Państwa Członkowskiego w celu dalszego przemieszczenia do drugiego Państwa Członkowskiego, wówczas pierwsze Państwo Członkowskie zapewnia, że tej przesyłce towarzyszy odpowiednia licencja. Przemieszczenie powinno odbywać się w sposób zgodny z przepisami art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG. Odpowiedzialność za zapewnienie, że przesyłka spełnia warunki licencji (oraz że wjazd na terytorium powinien zostać dopuszczony) spoczywa na tym Państwie Członkowskim, które wydaje licencję.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy końcowe

Artykuł 14

1. W art. 3 dyrektywy 72/461/EWG⁽²⁾ skreśla się lit. d).

Decyzje Komisji 92/183/EWG⁽³⁾ oraz 92/187/EWG⁽⁴⁾ są nadal stosowane z uwagi na wymogi niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla wszelkich poprawek, które mają być wprowadzone do nich zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

2. Do dyrektywy 90/667/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Mając na względzie zapewnienie, że kontrole przewidziane w ust. 1 są przeprowadzane:

a) przetworzone produkty uzyskane z materiałów o niskim stopniu ryzyka oraz z materiałów o wysokim stopniu ryzyka muszą spełniać wymogi załącznika I rozdział 6 do dyrektywy 92/118/EWG^(*);

b) materiałom o niskim stopniu ryzyka, materiałom o wysokim stopniu ryzyka przeznaczonym do przetwarzania w zakładach wskazanych w innym Państwie Członkowskim zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie drugie oraz produktom przetworzonym uzyskanym z materiałów o wysokim stopniu ryzyka bądź o niskim stopniu ryzyka musi towarzyszyć, co następuje:

— jeżeli pochodzą one z zakładu zatwierdzonego zgodnie z art. 4 oraz 5, dokument handlowy określający:

— jeśli właściwe, charakter postępowania,

— czy produkt zawiera białka przeżuwaczy,

— jeżeli pochodzą one z innego zakładu – świadectwo wydane oraz podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii wskazujące na:

— metody postępowania zastosowane do danej przesyłki,

— wyniki testów na obecność salmonelli,

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/687/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 16).

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.1992, str. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 87 z 2.4.1992, str. 20.

— czy produkt zawiera białka przeżuwaczy.

(*) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49.”;

b) w art. 6 „powinny zostać ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 19” zastępuje się przez „są ustanowione zgodnie z załącznikiem I rozdział 10 do dyrektywy 92/118/EWG”;

c) w art. 14 skreśla się akapit pierwszy.

Artykuł 15

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje wszelkie nowe załączniki ustanawiające szczególne wymogi z uwagi na inne produkty, które mogą przedstawiać sobą rzeczywiste ryzyko rozprzestrzenienia się groźnej choroby przenaszalnej bądź rzeczywiste ryzyka dla zdrowia ludzkiego.

Do załączników, o ile zajdzie taka potrzeba, wnoszone są poprawki zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, w zgodzie z zasadami ogólnymi wymienionymi w art. 3 tiret drugie.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie są upoważnione do wprowadzania na ich terytorium produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w załącznikach I i II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie, które zostały wyprodukowane na terytorium Państwa Członkowskiego oraz zostały przetransportowane przez obszar państwa trzeciego, pod warunkiem okazania świadectwa zdrowia zwierząt oraz świadectwa zdrowia publicznego poświadczającego zgodność z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

2. Państwa Członkowskie uciekające się do możliwości ustanowionej w ust. 1 powiadamiają o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie wchodzące w skład Stałego Komitetu Weterynaryjnego ustanowionego decyzją 68/361/EWG⁽¹⁾.

Artykuł 17

1. Załączniki A i B do dyrektyw 89/662/EWG oraz 90/425/EWG zastępuje się tekstami ustanowionymi w załączniku III do niniejszej dyrektywy.

2. W dyrektywie 77/99/EWG wprowadza się następujące zmiany:

— w art. 2 lit. b) skreśla się ppkt iv), a ppkt v) oraz vi) otrzymują oznaczenie, odpowiednio ppkt iv) oraz v);

— artykuł 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 mogą zostać ustanowione warunki dodatkowe z uwagi na inne produkty pochodzenia zwierzęcego, tak aby zapewnić ochronę zdrowia publicznego.”

Artykuł 18

Jeśli dokonuje się odniesienia do procedury przewidzianej w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny działa w poszanowaniu przepisów ustanowionych w art. 17 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 19

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 przejściowe środki działania mogą być przyjęte na okres do trzech lat, począwszy od dnia 1 lipca 1993 r., w celu ułatwienia przejścia do nowych ustaleń ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 12 ust. 2 oraz art. 17 do dnia 1 stycznia 1993 r. oraz innych wymogów niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Ustalenie ostatecznego terminu na transpozycję do prawa krajowego na dzień 1 stycznia 1994 r. pozostaje bez uszczerbku dla zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach przewidzianych w dyrektywie 89/662/EWG oraz w dyrektywie 90/425/EWG.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1992 r.

W imieniu Rady

J. GUMMER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.

ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓLNE WARUNKI ZDROWIA ZWIERZĄT

ROZDZIAŁ 1

Mleko płynne, mleko w proszku oraz przetwory z mleka w proszku nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi

Wewnątrzwspólnotowy handel oraz przywóz mleka płynnego, mleka w proszku oraz przetworów z mleka w proszku nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi stanowią przedmiot następujących warunków:

- 1) wszystkie kontenery, w których transportowane są produkty, muszą być oznaczone w celu wskazania na charakter produktu;
- 2) każdej przesyłce towaru musi towarzyszyć, jeśli właściwe, dokument handlowy określony w art. 4 ust. 2 lit. a) tiret ostatnie lub świadectwo zdrowia określone w art. 10 ust. 2 lit. c), zawierające nazwę oraz numer identyfikacyjny zakładu przetwórczego bądź zakładu przeprowadzającego obróbkę oraz stanowiące, że taki produkt został poddany obróbce cieplnej zgodnie z ust. 3 lit. a); taki dokument bądź świadectwo musi być przechowywane przez odbiorcę przez okres co najmniej jednego roku;
- 3) dokumenty lub świadectwa określone w ust. 2 muszą wskazywać, że:
 - a) podczas przetwarzania lub obróbki mleko było poddane minimalnej temperaturze 71,7 °C przez co najmniej 15 sekund lub innemu równoważnemu połączeniu, lub w przypadku mleka w proszku lub przetworów mleka w proszku obróbka cieplna podczas suszenia rozpyłowego i walcowego była równoważnie skuteczna;
 - b) oraz, w przypadku mleka w proszku lub przetworów z mleka w proszku, które spełniają następujące wymogi:
 - i) po zakończeniu procesu suszenia zostały podjęte wszelkie środki ostrożności, aby zapobiec zakażeniu produktu;
 - ii) końcowy produkt został zapakowany do nowego kontenera; oraz
 - c) w przypadku kontenerów masowych, zanim mleko płynne, mleko w proszku bądź przetwory z mleka w proszku zostały załadowane na jakikolwiek pojazd bądź do jakiegokolwiek kontenera w celu przewiezienia ich do miejsca przeznaczenia, wspomniany pojazd bądź kontener został zdezynfekowany przy użyciu produktu zatwierdzonego przez właściwy organ.

Ponadto przywóz mleka płynnego, mleka w proszku oraz przetworów mleka w proszku może być zatwierdzony jedynie z tych państw trzecich bądź części państw trzecich, które znajdują się w wykazie przewidzianym w art. 23 dyrektywy 92/46/EWG oraz spełniają warunki wymienione w art. 26 tej dyrektywy.

ROZDZIAŁ 2

Tusze zwierzęce**A. Handel**

Handel tuszami zwierzęcymi podlega wymogowi przedstawienia dokumentu określającego zakład pochodzenia, który musi spełniać następujące warunki:

- w przypadku gdy tusze są solone bądź suszone w miejscu pochodzenia oraz jeżeli solone bądź suszone tusze są następnie używane do innych celów, zakład musi posiadać zatwierdzenie właściwego organu,
- w innych przypadkach zakład zatwierdzony zgodnie z dyrektywą 64/433/EWG⁽¹⁾ zapewnia, że tusze transportowane są w taki sposób, aby uniknąć zakażenia.

B. Przywóz z państw trzecich

Przywóz tusz zwierzęcych z jakiegokolwiek państwa trzeciego podlega wymogowi przedstawienia świadectwa określonego w art. 10 ust. 2 lit. c), wydanego oraz podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii wywożącego państwa trzeciego oraz stwierdzającego, że:

(¹) Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/497/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 69).

- i) tusze pochodzą z zakładów zatwierdzonych przez właściwy organ kraju wywozu;
- ii) tusze zostały oczyszczone, oskrobane a następnie albo solone bądź bielone (lub zamiast soleniu lub bieleniu zostały one poddane suszeniu po oskrobaniu);
- iii) po obróbce określonej w ppkt ii) zostały podjęte skuteczne środki mające na celu zapobieżenie przed ponownym zakażeniem tusz.

ROZDZIAŁ 3

Surowe i wyprawione skóry zwierząt kopytnych nieobjętych dyrektywami 64/433/EWG oraz 72/462/EWG

Handel i przywóz surowych i wyprawionych skór zwierząt kopytnych jest poddany warunkowi, że każdej przesyłce towarzyszy zarówno dokument handlowy przewidziany w art. 4 ust. 2 lit. a) tiret ostatnie, jak i świadectwo zdrowia określone w art. 10 ust. 2 lit. c) stanowiące, że:

- a) w zakresie surowych i wyprawionych skór zwierząt kopytnych, z wyjątkiem świń, których:
 - i) skóry surowe lub wyprawione zostały uzyskane od zwierząt, które pochodzą od zwierząt pochodzących z takiego regionu lub kraju, który podlega ograniczeniom w zakresie danych gatunków spowodowanym ogniskiem groźnej choroby przenaszalnej;
 - ii) skóry surowe lub wyprawione były suszone, solone lub suszone w solance lub były poddane obróbce chemicznej nie mniej niż 14 dni przed wysyłką;
 - iii) przesyłka nie wchodziła w kontakt z jakimkolwiek innym produktem zwierzęcym lub zwierzęciem stanowiącym ryzyko rozprzestrzenienia się poważnej choroby przenaszalnej.

Przesyłka nie wchodziła w kontakt z jakimkolwiek innym produktem zwierzęcym lub zwierzęciem stanowiącym ryzyko rozprzestrzenienia się poważnej choroby przenaszalnej;

- b) w zakresie wyprawionych skór świń:
 - i) z których uzyskano skóry, przebywały w kraju wywozu przynajmniej przez miesiąc poprzedzający ubój;
 - ii) których skóry były suszone, solone i suszone w solance lub były poddane obróbce chemicznej nie mniej niż 14 dni przed wysyłką;
 - iii) nie został zarejestrowany żaden przypadek afrykańskiego pomoru świń lub choroby pęcherzykowej świń w kraju pochodzenia lub, w przypadku regionalizacji, w regionie pochodzenia w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę;
 - iv) przesyłka nie wchodziła w kontakt z żadnym innym produktem zwierzęcym lub zwierzęciem stanowiącym ryzyko rozprzestrzenienia się poważnej choroby przenaszalnej.

Przywóz nieobrobionych skór surowych i wyprawionych jest zatwierdzony tylko z państwa trzeciego, z którego przywóz świeżego mięsa odpowiadających mu gatunków jest zatwierdzony w zastosowaniu reguł wspólnotowych.

ROZDZIAŁ 4

Pokarm dla zwierząt domowych zawierający materiały o niskim stopniu ryzyka w rozumieniu dyrektywy 90/667/EWG

1. Każdej przesyłce pokarmu dla zwierząt domowych w hermetycznie zamkniętych pojemnikach musi towarzyszyć świadectwo wydane oraz podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii kraju pochodzenia, stwierdzające, że produkt został poddany obróbce cieplnej w warunkach minimalnej wartości Fc wynoszącej 3,0.
2. Każdej przesyłce częściowo mokrego pokarmu dla zwierząt domowych musi towarzyszyć zarówno dokument handlowy, jak i świadectwo przewidziane w art. 13 ust. 2 lit. b) dyrektywy 90/667/EWG, stwierdzające, że:
 - i) surowce pochodzenia zwierzęcego, z których wyprodukowany został pokarm dla zwierząt domowych, zostały uzyskane wyłącznie ze zwierząt zdrowych podczas uboju, z których mięso zostało uznane za nadające się do spożycia przez ludzi;
 - ii) składniki pochodzenia zwierzęcego zostały poddane obróbce cieplnej w warunkach 90 °C i obejmującej całość ich substancji;

- iii) po przetworzeniu zostały podjęte skuteczne kroki w celu zapewnienia, że przesyłka nie została wystawiona na niebezpieczeństwo ponownego zakażenia.
3. Suchy pokarm dla zwierząt domowych musi spełniać następujące wymogi:
- a) surowcami, z których wyprodukowany został pokarm dla zwierząt domowych, były materiały o niskim stopniu ryzyka zgodnie z przepisami art. 2, 5 oraz 17 dyrektywy 90/667/EWG;
 - b) każdej przesyłce towaru musi towarzyszyć dokument handlowy lub świadectwo przewidziane w art. 13 ust. 2 lit. b) dyrektywy 90/667/EWG, stwierdzające, że:
 - i) suchy pokarm dla zwierząt domowych składa się z produktów zwierząt rzeźnych, poddanych obróbce cieplnej w taki sposób, aby w całości ich substancji osiągnąć temperaturę w wysokości co najmniej 90 °C, w takim rozumieniu, że takiej obróbce nie został koniecznie poddany produkt końcowy, którego składniki zostały poddane takiej obróbce;
 - ii) po obróbce cieplnej zostały podjęte wszelkie środki ostrożności w celu zapewnienia, że produkt nie został w żaden sposób zakażony przed jego wysyłką;
 - iii) produkt jest zapakowany w nowe kontenery (torby lub worki);
 - iv) proces produkcyjny został przetestowany, z zadawalającymi wynikami, zgodnie z załącznikiem II rozdział III (2) do dyrektywy 90/667/EWG.
4. Każdej przesyłce produktów wyprodukowanych z przetworzonych skór surowych musi towarzyszyć dokument handlowy bądź świadectwo przewidziane w art. 13 ust. 2 lit. b) dyrektywy 90/667/EWG stwierdzające, że w czasie przetwarzania produkty zostały poddane obróbce cieplnej wystarczającej do zniszczenia organizmów chorobotwórczych (włącznie z salmonellą) oraz że po zakończeniu procesu przetwarzania zostały podjęte skuteczne kroki w celu zapobieżenia zakażeniu produktów.

ROZDZIAŁ 5

Kości oraz produkty kostne (z wyłączeniem mączki kostnej), rogi oraz produkty z rogów (z wyłączeniem mączki rogowej) oraz kopyta i produkty z kopyt (z wyłączeniem mączki z kopyt)

Handel oraz przywóz tych produktów podlegają następującym warunkom:

- A. w przypadku gdy przeznaczone są one do spożycia przez zwierzęta bądź przez ludzi:
- 1) z uwagi na działalność handlową kości, rogi oraz kopyta podlegają warunkom zdrowia zwierząt przewidzianym w dyrektywie 72/461/EWG;
 - 2) z uwagi na działalność handlową produkty kostne, produkty z rogów oraz produkty z kopyt podlegają wymogom dotyczącym zdrowia zwierząt, określonym na mocy dyrektywy 80/215/EWG ⁽¹⁾;
 - 3) z uwagi na działalność przywozową kości, produkty kostne, rogi, produkty z rogów, kopyta oraz produkty z kopyt podlegają wymogom dyrektywy 72/462/EWG ⁽²⁾;
- B. w przypadku gdy przeznaczone są one do wykorzystania innego niż do spożycia przez ludzi bądź przez zwierzęta, włącznie z tymi, które przeznaczone są do przetworzenia w celu produkcji żelatyn:
- 1) Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz kości oraz produktów kostnych (z wyłączeniem mączki kostnej), rogów oraz produktów z rogów (z wyłączeniem mączki z rogów) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyłączeniem mączki z kopyt), pod warunkiem że:
 - i) wspomniane produkty zostały wysuszone przed wywozem oraz nie zostały schłodzone bądź zamrożone;
 - ii) produkty przewożone są wyłącznie drogą lądową bądź morską z kraju ich pochodzenia bezpośrednio do punktu kontroli granicznej we Wspólnocie oraz nie są przeładowywane w żadnym porcie ani w żadnym innym miejscu poza obszarem Wspólnoty;
 - iii) po przeprowadzeniu kontroli dokumentów przewidzianej w dyrektywie 90/675/EWG produkty przewożone są bezpośrednio do zakładu produkcyjnego;
 - 2) każdej przesyłce musi towarzyszyć zobowiązanie się ze strony importera, że przeznaczenie produktów przywożonych w sposób zgodny z niniejszym rozdziałem nie zostanie zmienione na bezpośrednio stosowane w żywności przeznaczonej dla ludzi bądź dla zwierząt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 4. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/687/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/688/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 18).

Deklaracja stwierdzająca powyższe musi zostać przedstawiona urzędowemu lekarzowi weterynarii w punkcie kontroli granicznej w pierwszym miejscu wprowadzania towarów na obszar Wspólnoty oraz musi zostać przez niego zaopatrzona w adnotację, a następnie będzie ona towarzyszyła przesyłce do jej miejsca przeznaczenia;

- 3) zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 niniejszej dyrektywy w świetle sytuacji zdrowia zwierząt oraz gwarancji w zakresie kontroli w sprawie pochodzenia, przedstawianych przez państwa trzecie, mogą być dopuszczone odstępstwa od niektórych spośród tych wymogów.

ROZDZIAŁ 6

Przetworzone białko zwierzęce

- I. Bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń nałożonych w zakresie BSE oraz ograniczeń dotyczących pasz zawierających białko przeżuwaczy dla przeżuwaczy handel oraz przywóz przetworzonego białka zwierzęcego podlega:

A. w zakresie handlu:

- przetworzonym białkiem zwierzęcym przeznaczonym na środki spożywcze dla ludzi – konieczności przedstawienia dokumentu bądź świadectwa przewidzianego w dyrektywie 77/99/EWG, stwierdzającego, że wymogi tej dyrektywy zostały spełnione,
- przetworzonymi białkami zwierzęcymi przeznaczonymi na pasze zwierzęce – konieczności okazania dokumentu bądź świadectwa przewidzianego w art. 13 dyrektywy 90/667/EWG;

B. w zakresie przywozu:

- 1) konieczności przedstawienia świadectwa zdrowia przewidzianego w art. 10 ust. 2 lit. c), podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii kraju pochodzenia oraz stwierdzającego, że:
 - a) produkt:
 - i) w przypadku gdy jest on przeznaczony do spożycia przez zwierzęta, został poddany odpowiedniej obróbce cieplnej z wynikiem świadczącym o tym, że spełnia on normy biologiczne ustanowione na mocy załącznika II rozdział III do dyrektywy 90/667/EWG;
 - ii) w przypadku gdy jest on przeznaczony do spożycia przez ludzi, w pełni spełnia wymogi dyrektywy 80/215/EWG;
 - b) po dokonaniu obróbki zostały podjęte wszelkie środki ostrożności w celu zapobieżenia zakażeniu produktu;
 - c) z chwilą opuszczenia przez przesyłkę kraju pochodzenia zostały pobrane próbki w celu poddania ich testom na obecność salmonelli;
 - d) wyniki tych testów są negatywne;
- 2) po przeprowadzeniu kontroli dokumentów odnośnie do świadectwa określonego w pkt 1 – konieczności pobrania próbek przez właściwy organ w punkcie kontroli granicznej bez uszczerbku dla pkt II:
 - i) z każdej przesyłki produktów przedłożonych w formie masowej;
 - ii) wrywkowo z przesyłki produktów pakowanych w zakładzie produkcyjnym;
- 3) z uwagi na dopuszczenie przesyłek zawierających przetworzone białko zwierzęce do wolnego obrotu na obszarze Wspólnoty – konieczności wykazania, że wyniki pobierania próbek zgodnie z częścią B (1) lit. c) są negatywne, w razie konieczności po powtórnym przetworzeniu;

- C. istniejące przepisy krajowe w sprawie daty notyfikacji niniejszej dyrektywy dotyczącej wymogów obowiązujących z uwagi na BSE i trzęsawkę owiec w odniesieniu do białek zwierzęcych mogą być utrzymane w czasie oczekiwania na podjęcie decyzji w sprawie obróbki cieplnej zdolnej do zniszczenia czynników odpowiedzialnych za te choroby.

Handel i przywóz mączki mięsnej oraz mączki kostnej podlegają art. 5 ust. 2 dyrektywy 89/662/EWG oraz art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG.

- II. Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać wrywkowe pobieranie próbek z przesyłek masowych pochodzących z państw trzecich, z których sześć ostatnich następujących po sobie testów dało wyniki negatywne. W przypadku gdy podczas jednego z takich badań uzyskano wynik pozytywny, właściwy organ w kraju pochodzenia musi zostać o tym poinformowany, tak aby mógł podjąć właściwe środki, aby zaradzić zaistniałej sytuacji. Należy zwrócić uwagę właściwego organu odpowiedzialnego za kontrole przywożonych towarów na takie środki. W przypadku uzyskania kolejnego wyniku pozytywnego z tego samego źródła należy przeprowadzić dalsze testy w odniesieniu do wszystkich przesyłek pochodzących z tego samego źródła, aż do czasu gdy wymogi określone w pierwszym zdaniu są znów spełniane.

- III. Państwa Członkowskie muszą przechowywać zapisy wyników pobierania próbek przeprowadzonych na wszystkich przesyłkach, które zostały poddane pobieraniu próbek.
- IV. Zgodnie z przepisami art. 3 ust. 3 dyrektywy 89/662/EWG przeładunek przesyłki dozwolony jest wyłącznie w takich portach, które zostały zatwierdzone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, pod warunkiem że osiągnięta została dwustronna umowa między Państwami Członkowskimi zezwalająca na odkładanie terminów przeprowadzania kontroli przesyłek aż do chwili, kiedy osiągną one punkt kontroli granicznej Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia.
- V. W przypadku gdy przesyłka uzyskuje wynik pozytywny w teście na obecność salmonelli, jest ona:
- ponownie wywieziona z obszaru Wspólnoty;
 - albo wykorzystana do celów innych niż na pasze zwierzęce. W takim przypadku przesyłka może opuścić port bądź magazyn wyłącznie pod warunkiem, że nie zostanie ona włączona do pasz zwierzęcych;
 - albo powtórnie przetworzona w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym na podstawie dyrektywy 90/667/EWG bądź w jakimkolwiek innym zakładzie zatwierdzonym do odkażania. Przemieszczanie z portu lub z magazynu jest kontrolowane za pomocą zezwolenia wydawanego przez właściwe władze oraz przesyłka nie powinna zostać wydana do czasu przeprowadzenia czynności obróbki oraz poddania testom na obecność salmonelli przez właściwy organ, zgodnie z przepisami załącznika II rozdział III do dyrektywy 90/667/EWG, oraz pod warunkiem uzyskania wyników negatywnych.

ROZDZIAŁ 7

Krew oraz produkty z krwi pochodzenia zwierzęcego

(z wyjątkiem zwierząt z rodziny koniowatych)

- Handel krwią oraz produktami z krwi odbywa się zgodnie z ogólnymi przepisami art. 4 niniejszej dyrektywy.
- Przywóz produktów z krwi przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle farmaceutycznym podlega wystawieniu świadectwa zdrowia zwierząt przewidzianego w art. 10 ust. 2 lit. c), zaświadczonego zgodność z przepisami w sprawie identyfikacji tych substancji, ich pakowania, warunków transportu, składowania, utrzymywania oraz przetwarzania, a także zgodność z przepisami dotyczącymi usuwania opakowań, paczek i pozostałości z przetwarzania, tak aby nie stanowiły żadnego niebezpieczeństwa dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, bez uszczerbku dla przywozu przeznaczonego do spożycia przez ludzi, który nadal podlega wymogom dyrektywy 72/462/EWG.
- Przywóz produktów z krwi pochodzenia zwierzęcego z gatunków innych niż zwierzęta z rodziny koniowatych przeznaczonych do innych celów podlega wystawieniu świadectwa zdrowia zwierząt przewidzianego w art. 10 ust. 2 lit. c), podpisywanego przez urzędowego lekarza weterynarii i stanowiącego, że jeśli kraj pochodzenia był brany pod uwagę, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, aby przedstawić zagrożenie zdrowia w zakresie pryszczycy oraz choroby niebieskiego języka:
 - zarówno produkty:
 - pochodzące z rzeźni położonej w strefie o promieniu 10 km wolnej od danej choroby, na którą gatunki, z których pochodzi produkt, są podatne, oraz
 - pochodzące od zwierząt, które (lub których matki):
 - przebywały w kraju pochodzenia przez trzy miesiące, oraz
 - były poddane przed ubojem i pośmiertnie kontroli i okazały się wolne od danej choroby.

W przypadku przesyłek spełniających wymogi wymienione powyżej:

- z wyjątkiem przypadków przewidzianych w pkt 5 każda przesyłka produktów z krwi musi być zabrana bezpośrednio z portu do laboratorium w celu obróbki, a wszelkie pozostałości wynikające z obróbki należy niezwłocznie zniszczyć,
- należy pobrać próbkę z każdej partii produktów z krwi i wysłać do laboratorium zatwierdzonego zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 do celów badania obecności wirusa pryszczycy i choroby niebieskiego języka,
- dana partia nie może opuścić laboratorium aż do czasu, gdy próbka testowa zostanie uznana za wolną od wirusa pryszczycy i choroby niebieskiego języka,

- importer jest odpowiedzialny za poniesienie wszelkich kosztów związanych z przeprowadzaniem testów na mocy dyrektywy 90/675/EWG;
- b) jak i produkty poddane jednemu z następujących rodzajów obróbki:
- były podgrzewane do temperatury co najmniej 65 °C przez nie mniej niż trzy godziny, lub
 - były napromieniowane dawką 2,5 miliona radów, lub
 - były poddane zmianie pH na pH 5 przez trzy godziny;
- c) jak i w przypadku produktów z krwi, stosowanych do diagnostyki *in vitro* lub jako odczynniki laboratoryjne, które były wysyłane w zapieczętowanych, nieprzepuszczalnych kontenerach. W takim przypadku:
- kontenery lub ich zewnętrzne opakowanie muszą być wyraźnie etykietowane „Stosowane tylko do diagnostyki *in vitro* i jako odczynniki laboratoryjne”, i
 - produkty z krwi mogą być stosowane tylko do diagnostyki *in vitro* lub jako odczynniki laboratoryjne oraz wszelkie opisy produktu muszą stanowić, że produkty lub ich pozostałości nie mogą być dopuszczone do wejścia w kontakt z przeżuwaczami lub trzodą chlewną.
4. Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz produktów z krwi z państw trzecich uznanych za wolne od poważnych chorób przenaszalnych, pod warunkiem że produktom z krwi towarzyszy świadectwo weterynaryjne stanowiące, że pochodzą one z Państwa Członkowskiego lub jednego z wyżej wymienionych państw trzecich.
5. Każdy produkt z krwi umieszczony w zapieczętowanych, nieprzepuszczalnych kontenerach może być składowany w przedsiębiorstwach będących pod stałym nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, pod warunkiem że produkty te trzymane są oddzielnie od wszystkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego składowanych w tym przedsiębiorstwie.

ROZDZIAŁ 8

Surowica zwierząt z rodziny koniowatych

1. Aby surowica mogła być przedmiotem handlu, musi ona pochodzić od zwierząt z rodziny koniowatych, które nie wykazują żadnych poważnych chorób przenaszalnych określonych w dyrektywie 90/426/EWG⁽¹⁾ ani żadnych poważnych chorób przenaszalnych, na które podatne są zwierzęta z rodziny koniowatych, oraz została uzyskana z jednostek bądź ośrodków niepodlegających ograniczeniom o charakterze zdrowotnym, zgodnie z tą dyrektywą.
2. Surowica pochodząca od zwierząt z rodziny koniowatych może być przywożona wyłącznie wówczas, gdy pochodzi ona od zwierząt z rodziny koniowatych urodzonych i wychowanych w państwie trzecim, z którego zatwierdzony jest przywóz koni na ubój, oraz została uzyskana, przetworzona i wysłana przy zachowaniu warunków, które zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

ROZDZIAŁ 9

Słonina oraz wytopione tłuszcze

1. Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz do Wspólnoty słoniny i wytopionych tłuszczów z państw trzecich, znajdujących się w wykazie dołączonym do decyzji 79/542/EWG, z których dozwolony jest przywóz świeżego mięsa z gatunków, których to dotyczy.
2. Jeżeli w ciągu ostatnich 12 miesięcy w kraju wymienionym w ust. 1 wystąpiło ognisko poważnej choroby przenaszalnej, każdej przesyłce słoniny bądź wytopionych tłuszczów musi towarzyszyć świadectwo określone w art. 10 ust. 2 niniejszej dyrektywy, stwierdzające, że:
 - A. słonina oraz tłuszcze wytopione zostały poddane jednemu z poniższych procesów obróbki cieplnej:
 - i) co najmniej 70 °C w czasie co najmniej 30 minut, lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 92/130/EWG (Dz.U. L 47 z 22.2.1992, str. 26).

- ii) co najmniej 90 °C w czasie co najmniej 15 minut, lub
 - iii) minimalna temperatura wynosząca 80 °C w ciągłym systemie wytapiania;
- B. w przypadku gdy słonina lub wytopione tłuszcze są pakowane, to że zostały one zapakowane do nowych pojemników i podjęte zostały wszelkie środki zapobiegawcze w celu zapobieżenia ich ponownemu zakażeniu;
- C. w przypadku, w którym przewidywany jest transport masowy, rury, pompy oraz zbiornik, bądź jakiegokolwiek inne zbiorniki przeznaczone do transportu masowego bądź zbiornik do transportu drogowego, wykorzystane do transportu produktów z zakładu produkcyjnego bezpośrednio na statek bądź do magazynów na nabrzeżu, lub bezpośrednio do przedsiębiorstw, gdzie przed wykorzystaniem zostały skontrolowane oraz ocenione jako czyste.

ROZDZIAŁ 10

Surowiec do wytwarzania pasz zwierzęcych oraz produktów farmaceutycznych i technicznych

1. Surowiec oznacza świeże mięso, gruczoły, organy oraz inne podroby jak również wydzieliny jelitowe, które nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi. Surowiec uważany jest za świeży, jeżeli został poddany jedynie mrożeniu bądź innej obróbce, w wyniku której czynniki chorobotwórcze nie zostały zniszczone w sposób gwarantujący wystarczający poziom bezpieczeństwa. Zaangażowanymi substancjami mogą być wyłącznie substancje o niskim stopniu ryzyka, w rozumieniu dyrektywy 90/667/EWG.
2. Surowcowi musi towarzyszyć dokument handlowy lub świadectwo przewidziane w art. 13 ust. 2 dyrektywy 90/667/EWG, bądź takie świadectwo, które musi być zgodne z wzorem, jaki zostanie ustalony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, oraz musi spełniać wymogi decyzji 92/183/EWG.
3. W handlu oryginał świadectwa zdrowia bądź dokumentu handlowego musi zostać przedłożony władzom weterynaryjnym odpowiedzialnym za zakład przetwórczy oraz za magazyny składowania tymczasowego – chłodny obiekt do składowania – oraz obiekty do sortowania; w przypadku przywozu do Wspólnoty takie dokumenty muszą zostać przedłożone organowi kontroli granicznej.
4. Surowiec musi zostać przetransportowany bezpośrednio do zatwierdzonych i zarejestrowanych zakładów przetwórczych, które spełniają warunki ustanowione w dyrektywie 90/667/EWG, lub do chłodnych obiektów do składowania zatwierdzonych do przechowywania tymczasowego. Przed przetwarzaniem surowiec przeznaczony do produkcji środków farmaceutycznych może również być sortowany oraz składowany w pomieszczeniach, które zostały specjalnie zatwierdzone do tego celu przez Państwa Członkowskie. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o zatwierdzeniu takich obiektów do sortowania.
5. Transport surowca do zakładu przetwórczego może odbywać się wyłącznie w wodoszczelnych oraz właściwie zabezpieczonych kontenerach lub pojazdach. W zależności od zamierzonego celu wykorzystania na dokumentach odbiorcy oraz na dokumentach towarzyszących musi znajdować się napis „Wyłącznie do produkcji pokarmu dla zwierząt domowych” lub „Wyłącznie do produkcji środków farmaceutycznych lub produktów technicznych”. Na kontenerach oraz na dokumentach towarzyszących musi znajdować się nazwa oraz adres odbiorcy odbierającego transport.
6. Pojazdy i kontenery wykorzystywane do transportu towarów, wraz ze wszystkimi jednostkami sprzętu bądź urządzeń, które weszły w kontakt z surowcem, który nie został poddany obróbce, muszą być umyte oraz zdezynfekowane. Materiał opakowań musi zostać spalony bądź usunięty w inny sposób, zgodnie z instrukcjami pochodzącymi od urzędowego lekarza weterynarii.
7. Tymczasowe składowanie surowców powinno być dozwolone jedynie w chłodnych obiektach do składowania zatwierdzonych do takich celów, podlegających upoważnieniu oraz znajdujących się pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. Surowiec należy przechowywać osobno od innych towarów oraz w taki sposób, który uniemożliwia rozprzestrzenienie się chorób epizootycznych.
8. W zakładzie przetwórczym surowce poddawane są obróbce, która prowadzi do zniszczenia wszelkich czynników chorobotwórczych oraz wykluczenia wszelkich zagrożeń dla domowych stad. Przenoszenie surowca z zakładu w celu bezpiecznego usunięcia w zakładach przetwórczych zatwierdzonych i zarejestrowanych w tym celu zgodnie z przepisami dyrektywy 90/667/EWG powinno być dozwolone jedynie w wyjątkowych wypadkach oraz powinno posiadać upoważnienie urzędowego lekarza weterynarii. Przepisy pkt 5, 6 oraz 9 stosuje się odpowiednio do transportu surowca oraz do zawiadomienia urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za dany zakład przetwórczy.
9. W przypadku gdy surowiec transportowany z zakładu pochodzenia lub poza zewnętrzne granice obszaru Wspólnoty:
 - urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za taki zakład pochodzenia w przypadku handlu odbywającego się wewnątrz obszaru Wspólnoty, lub

— organ kontroli granicznej w przypadku przywozu do Wspólnoty

powiadają urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za zakład przetwórczy, magazyn składowania tymczasowego lub obiektów do sortowania o takim fakcie poprzez „system Animo”, poprzez teleks lub fax.

10. Przywóz na obszar Wspólnoty podlega również następującym przepisom:

- a) Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz surowca na teren Wspólnoty wyłącznie z państw trzecich, które znajdują się w wykazie ustanowionym w decyzji Rady 79/542/EWG oraz w specjalnej decyzji Komisji dotyczącej surowca szczególnego;
- b) po odbyciu kontroli granicznej surowce są transportowane pod nadzorem właściwego organu weterynaryjnego albo bezpośrednio do zatwierzonego lub zarejestrowanego zakładu przetwórczego, który znajduje się pod stałym nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, który przedstawił gwarancje, że te surowce zostaną wykorzystane wyłącznie w dozwolonych celach oraz że nie opuszczą one zakładu bez poddania ich obróbce, albo do zatwierzonego magazynu tymczasowego lub zatwierzonego obiektu do sortowania;
- c) świadectwo zdrowia, zaopatrzone w znak organu kontroli granicznej lub uwierzytelniony odpis świadectwa musi towarzyszyć towarom aż do chwili, kiedy dotrą do zakładu miejsca przeznaczenia.

ROZDZIAŁ 11

Mięso królicze i mięso zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka

Państwa Członkowskie zapewniają, że przywóz mięsa króliczego oraz mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka ma miejsce wyłącznie, gdy:

- a) pochodzi ono z państw trzecich, które znajdują się:
 - i) jeśli chodzi o futerkowe zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka – w wykazie takich krajów, z których świeże mięso odpowiadających gatunków może być przywożone zgodnie z przepisami dyrektywy 72/462/EWG;
 - ii) jeśli chodzi o upierzone zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka – w wykazie takich krajów, z których może być przywożone świeże mięso drobiowe, zgodnie z przepisami dyrektywy 91/494/EWG ⁽¹⁾;
 - iii) jeśli chodzi o mięso królicze – w wykazie, który zostanie sporządzony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18;
- b) spełnia ono co najmniej wymogi ustanowione w rozdziałach II oraz III dyrektywy 91/495/EWG ⁽²⁾;
- c) pochodzi ono z przedsiębiorstw, które przedstawiają gwarancje przewidziane w lit. b) oraz uznanych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 lub, w oczekiwaniu na opracowanie wykazów określonych w lit. a) ppkt iii), z przedsiębiorstw zatwierdzonych przez właściwe władze;
- d) każdej partii mięsa towarzyszy świadectwo zdrowia przewidziane w art. 10 ust. 2 lit. c).

ROZDZIAŁ 12

Produkty pszczelarskie

1. Produkty pszczelarskie, które przeznaczone są wyłącznie do wykorzystania w pszczelarstwie:

- a) nie mogą pochodzić z takiego obszaru, który podlega zakazowi związanemu z wystąpieniem zgnilca amerykańskiego bądź *acarioasis*, jeżeli w przypadku *acarioasis* Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia uzyskało dodatkowe gwarancje zgodnie z art. 14 ust. 2 dyrektywy 92/65/EWG ⁽³⁾;
- b) muszą spełniać wymogi nałożone na mocy art. 8 lit. a) dyrektywy 92/65/EWG.

2. Wszelkie odstępstwa od powyższego muszą być ustanawiane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54.

ROZDZIAŁ 13

Trofea myśliwskie

Handlowi i przywózowi trofeów myśliwskich, które nie zostały poddane obróbce, towarzyszy dokument handlowy przewidziany w art. 4 ust. 2 lit. a) lub świadectwo zdrowia przewidziane w art. 10 ust. 2 lit. c), stanowiące, że:

- 1) dane trofea nie pochodzą od zwierząt pochodzących z obszarów poddanych ograniczeniom z powodu obecności poważnej choroby przenaszalnej;
- 2) dane trofea są zupełnie suche i bez pozostałości mięsa oraz są suszone i solone lub suszone w solance przez co najmniej 14 dni przed wysyłką;
- 3) przesyłka nie wchodziła w kontakt z innymi produktami pochodzenia zwierzęcego lub z jakimkolwiek zwierzęciem, które mogło być zakażone;
- 4) podczas suszenia produkt był dezynfekowany produktem zatwierdzonym przez właściwy organ kraju wysyłającego;
- 5) trofea zostały zapakowane w nowe, przejrzyste opakowania.

ROZDZIAŁ 14

Obornik do celów obróbki gleby^(*)*Produkty z przetworzonego obornika*

Wszystkie organiczne nawozy sztuczne, które zostały poddane obróbce w celu zapewnienia, że produkt jest wolny od czynników chorobotwórczych.

Przedmiotem handlu lub przywozu mogą być produkty z obornika poddanego obróbce, spełniające następujące wymogi:

- są wolne od salmonelli:
brak salmonelli w 25 g produktu poddanego obróbce;
- są wolne od pałeczek jelitowych (*enterobacteriaceae*):
oparte na obliczeniu bakterii tlenowych (< 1 000 jtk na gram produktu poddanego obróbce);
- zredukowany jest poziom bakterii przetrwalnikujących i wytwarzania toksyn:
zawartość wilgoci < 14 %, wartość produktu aW < 0,7.

Produkt musi być składowany w taki sposób, aby podczas przetwarzania zarażenie lub ponowne zakażenie oraz zawilgocenie było niemożliwe.

Dlatego produkty muszą być składowane w:

- dobrze zapieczętowanych i izolowanych silosach, lub
- odpowiednio zapieczętowanych paczkach (plastikowe torby lub „duże worki”).

Obornik nieprzetworzony

Tylko nieprzetworzony obornik od kurcząt i zwierząt z rodziny koniowatych może być przedmiotem handlu lub przywozu. Obornik ten musi pochodzić z regionu wolnego od poważnych chorób przenaszalnych, w szczególności:

- pryszczycy,
- rzekomego pomoru drobiu,

(*) Obornik oznacza wszelką mieszaninę ekskrementów i uryny bydła, świń, zwierząt z rodziny koniowatych oraz kurcząt.

- pomoru świń,
- grypy drobiu,
- afrykańskiego pomoru świń,
- afrykańskiego pomoru koni,
- choroby pęcherzykowej świń.

W miarę potrzeby, można ustanowić normy bakteriologiczne zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ 15

Nieprzetworzona wełna, sierść, szczecina, pióra oraz części piór

1. Wełna owcza, sierść przeżuwaczy oraz szczecina świńska są uważane za „nieprzetworzone” wówczas, gdy nie zostały one poddane fabrycznemu myciu bądź zostały uzyskane w procesie garbowania, natomiast pióra oraz części piór uważane są za „nieprzetworzone” wówczas, gdy nie zostały one poddane działaniu strumienia pary bądź nie stanowiły przedmiotu zastosowania innej metody zapewniającej, że nie zostały przeniesione żadne czynniki chorobotwórcze.
 2. Nieprzetworzona wełna owcza, sierść przeżuwaczy, szczecina świńska, pióra oraz części piór (towary) mogą stanowić przedmiot handlu lub przywozu jedynie wówczas, gdy są one bezpiecznie zamknięte w opakowaniu oraz gdy są suche. Jednakże handel oraz przywóz szczeciny świń z krajów lub regionów, w których afrykański pomór świń ma charakter endemiczny, jest zabroniony, z wyjątkiem takiej szczeciny świńskiej, która:
 - a) została wygotowana, pofarbowana lub bielona; albo
 - b) została poddana innej formie obróbki, która zabija czynniki chorobotwórcze, pod warunkiem że dowody dokonania takich działań zostaną przedstawione w formie świadectwa pochodzącego od lekarza weterynarii odpowiedzialnego za miejsce pochodzenia. Czyszczenie fabryczne nie jest uważane za formę obróbki w rozumieniu niniejszego przepisu.
 3. Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do handlu oraz przywozu piór dekoracyjnych oraz piór:
 - a) przewożonych przez podróżnych do prywatnego użytku; lub
 - b) stanowiących przedmiot handlu bądź przywozu do Wspólnoty w formie przesyłki wysłanej do prywatnych odbiorców w celach nieprzemysłowych.
 4. Towary takie muszą być wysyłane bezpośrednio do zakładu miejsca przeznaczenia lub do magazynu do składowania ich w takich warunkach, które uniemożliwiają rozprzestrzenienie się czynników chorobotwórczych.
-

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓLNE WARUNKI ZDROWIA PUBLICZNEGO

ROZDZIAŁ 1

Przywóz z państw trzecich produktów mięsnych uzyskanych z mięsa drobiu, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, mięsa zwierzyny dzikiej oraz mięsa króliczego

Państwa Członkowskie zapewniają, że produkty mięsne uzyskane z mięsa drobiowego, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, mięsa zwierzyny dzikiej oraz mięsa króliczego nie są przywożone, chyba że:

- a) pochodzą z państwa trzeciego wymienionego zgodnie z:
 - i) artykułem 14 dyrektywy 71/118/EWG dotyczącej mięsa drobiowego;
 - ii) artykułem 16 dyrektywy 92/45/EWG dotyczącej mięsa zwierzyny dzikiej;
 - iii) wykazem ustanowionym dla mięsa króliczego oraz mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18;
- b) wykorzystane mięso świeże spełnia właściwe wymogi art. 14 dyrektywy 71/118/EWG dotyczącej mięsa drobiowego, art. 16 dyrektywy 92/45/EWG dotyczącej mięsa zwierzyny dzikiej, art. 3 dyrektywy 91/495/EWG dotyczącej mięsa króliczego, oraz art. 6 tej dyrektywy dotyczący mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka;
- c) pochodzą one z przedsiębiorstwa, które oferuje takie same gwarancje jak te określone w dyrektywie 77/99/EWG oraz są zatwierdzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 lub, do czasu przyjęcia takiej decyzji, przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, przy czym przywóz tych produktów pozostawałby przedmiotem przepisów art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG;
- d) są one przygotowane, sprawdzane oraz obchodzone zgodnie z właściwymi wymogami przewidzianymi w dyrektywie 77/99/EWG;
- e) każdej przesyłce produktów mięsnych towarzyszy świadectwo zdrowia ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

ROZDZIAŁ 2

Do dnia 1 lipca 1994 r. zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 ustala się warunki mające zastosowanie do:

- wprowadzania do obrotu oraz przywozu jaj oraz przywozu produktów jajecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w ramach wspólnej organizacji rynku,
 - przygotowania żelatyn przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 - handlu i przywozu miodu, żabich udek oraz ślimaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
-

ZAŁĄCZNIK III

I

UJEDNOLICONA WERSJA ZAŁĄCZNIKÓW A ORAZ B DO DYREKTYWY 89/662/EWG

„ZAŁĄCZNIK A

PRAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

ROZDZIAŁ I

- Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem (Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 2012/64).
- Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym (Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23).
- Dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem (Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24).
- Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85).
- Dyrektywa Rady 80/215/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 4).
- Dyrektywa Rady 88/657/EWG z dnia 14 grudnia 1988 r. ustanawiająca wymogi dla produkcji i handlu mięsem mielonym, mięsem w kawałkach, których waga nie przekracza 100 gramów, i przetworami mięsnymi (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 3).
- Dyrektywa Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów jajecznych (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 87).
- Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1).
- Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 1).
- Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15).
- Dyrektywa Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 35).
- Dyrektywa Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1991 r. dotycząca zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz dziczyzny hodowlanej (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41).
- Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35).
- Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania na rynek surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1).

ROZDZIAŁ II

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG (z wyłączeniem czynników chorobotwórczych).

ZAŁĄCZNIK B

PRODUKTY NIEPODLEGAJĄCE WSPÓLNOTOWEJ HARMONIZACJI, ALE HANDEL KTÓRYMI STANOWIŁBY PRZEDMIOT KONTROLI PRZEWIDZIANYCH NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ

Inne produkty pochodzenia zwierzęcego nieobjęte ani przez załącznik B do niniejszej dyrektywy, ani przez Załącznik do dyrektywy 90/425/EWG: produkty te zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

II

UJEDNOLICONA WERSJA ZAŁĄCZNIKÓW A ORAZ B DO DYREKTYWY 90/425/EWG

„ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

PRAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

Sekcja 1

- Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 1977/64).
- Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego (Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10).
- Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1).
- Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42).
- Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62).
- Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6).
- Dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiająca przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich do obrotu oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG (Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51).
- Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1).
- Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy ovcami i kozami (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 19).
- Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17).

Sekcja 2

Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I (1) do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54).

— Dla czynników chorobotwórczych:

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG.

ROZDZIAŁ II

PRAWODAWSTWO ZOOTECHNICZNE

- Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.U. L 206 z 12.8.1977, str. 8).
- Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36).
- Dyrektywa Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.U. L 153 z 8.6.1989, str. 30).
- Dyrektywa Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 55).
- Dyrektywa Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiająca wymogi zootechniczne i rodowodowe w celu wprowadzania do obrotu zwierząt czystorasowych (Dz.U. L 85 z 5.4.1991, str. 37).

ZAŁĄCZNIK B

ZWIERZĘTA ORAZ PRODUKTY NIEPODLEGAJĄCE HARMONIZACJI, ALE HANDEL KTÓRYMI BĘDZIE Poddany kontrołom przewidzianym w niniejszej dyrektywie

ROZDZIAŁ I

Prawodawstwo weterynaryjne – inne zwierzęta żywe niewymienione w wykazie w załączniku A rozdział I.

ROZDZIAŁ II

Prawodawstwo weterynaryjne – nasienie, komórki jajowe oraz zarodki niewymienione w wykazie w załączniku A rozdział I.
